

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 96/2026-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ] zastúpeného SODOMA VULGAN, spol. s r.o., Kominárska 2,4, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B1-8C/16/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 31. januára 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B1-8C/16/2023. Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov. Zároveň žiada o priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 3 000 eur a náhrady trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa žalobou doručenou mestskému súdu 10. mája 2023 domáhal proti Slovenskej republike, v mene ktorej koná Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 5 000 eur s príslušenstvom, ktorá mu vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu pri transpozícii práva Európskej únie. V napadnutom konaní nebolo do dňa podania ústavnej sťažnosti právoplatne rozhodnuté.

3. Sťažovateľ zrekapituloval priebeh napadnutého konania, pričom poukázal na jeho aktuálnu celkovú dĺžku (2 roky a 9 mesiacov, pozn.) a skutočnosť, že postup mestského súdu je poznačený súvislým obdobím nečinnosti, ktoré má trvať od 13. februára 2024. Podľa názoru sťažovateľa v napadnutom konaní sa odvtedy neuskutočnil žiadny posun, neboli doručované žiadne ďalšie

vyjadrenia či nariadené pojednávanie. Postup mestského súdu, ktorý dosiaľ spočíval len v doručovaní listín, nemožno vnímať inak ako nesústredenú a nedbanlivostnú činnosť, ktorá nesmeruje k rýchlemu a riadnemu prejednaniu konania. Prejednávaná vec pritom nie je po právnej stránke zložitá. Sťažovateľ už v žalobe poukázal na rozsiahlu judikatúru súdov prvého a druhého stupňa v skutkovo a právne obdobných veciach, teda možno tvrdiť, že právne zložité otázky týkajúce sa napadnutého konania už boli rozhodovacou praxou súdov ustálené. Postup strán konania bol štandardný, strany sporu nespôsobili žiadne prieťahy, pričom na strane sťažovateľa bola súdu vždy poskytnutá maximálna súčinnosť pri všetkých úkonoch. Zbytočné prieťahy mali byť spôsobené výlučne postupom mestského súdu.

4. Ústavný súd dopytom zistil, že mestský súd vo veci nariadil termín pojednávania na 29. apríl 2026.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podstata ústavnej sťažnosti spočíva v tvrdenom porušení označených základných práv podľa ústavy a dohovoru zbytočnými prieťahmi mestského súdu v napadnutom konaní, ktorý bol v konaní opakovane nečinný a konal neefektívne.

6. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, pretože v ich obsahu nemožno vidieť zásadnú odlišnosť. Podľa tejto judikatúry v civilných veciach dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. Humen proti Poľsku, rozsudok z 15. 10. 1999, body 58 a 69, Calvelli a Ciglió proti Taliansku, rozsudok zo 17. 1. 2002, body 64, 65 a 66).

7. Ústavný súd aj vo svojej judikatúre opakovane pripomína, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, III. ÚS 372/09). Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy, sťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010).

8. Napadnuté konanie síce trvá ku dňu podania ústavnej sťažnosti 2 roky a 9 mesiacov. Jeho celkovú dĺžku tak možno označiť ako hraničnú, no stále súladnú s obsahom práv, ktoré sťažovateľ označil v petite svojej ústavnej sťažnosti, a to predovšetkým s prihliadnutím na zistenú skutočnosť, že mestský súd vo veci nariadil termín pojednávania. Predchádzajúca nečinnosť spočívajúca v nie dostatočne plynulom vykonávaní procesných úkonov nedosahuje sama osebe ústavnoprávne relevantnú intenzitu, ktorá by si vyžadovala prijatie ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie a bola dostačujúca pre konštatovanie porušenia označených práv.

9. Ústavný súd preto odmietol ústavnú sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako zjavne neopodstatnenú.

10. Napokon ústavný súd uzatvára, že ak by ďalší priebeh napadnutého konania signalizoval vznik preťahov zo strany mestského súdu, toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľovi, aby po splnení všetkých zákonných podmienok predložil ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. februára 2026

Libor Duľa
predseda senátu